

Veicina vairāk runāt latviski

Priekuļu vidusskolas lielajā saimē pagājušajā mācību gadā ienāca divas māsas no reemigrantu ģimenes. Vecāki vēlējas, lai meitas mācās vienā klasē, jo abām ir neliela vecuma starpība. Māsām latviešu valodas labākai apguvei skola nodrošināja papildu stundas. "Bērni vienmēr ātri apgūst zinības, bērniem ir vieglāk iedzīvoties arī jaunā vietā," novērojusi direktores vietniece Anīta Skrastiņa. "Pirmais gads ir grūtāks, pēc gada skolēns jau iedzīvojies. No skolotāja gan papildu darbs prasa lielāku spēku, svarīga ir darba plānošana, paša cilvēka elastība, lai pieņemtu jaunus izaicinājumus. Taču mēs Priekuļu vidusskolā esam priecīgi par katru bērnu, kurš atgriežas Latvijā. Skola nodrošina papildu nodarbinātību latviešu valodas un literatūras labākai apgūšanai. Skolotājam būtiski panākt, lai arī klasesbiedriem, sevišķi, ja bērni ir pusaudžu vecumā, ir atbalstoša attieksme pret pienācēju. Viņš runājot un rakstot kļūdās, svarīgi, lai vienaudži par viņu nesmejas. Tas viss ceļā uz rezultātu veido fonu darbam papildu nodarbinātībā."

Pedagogi arī vienojušies ar reemigrējušās ģimenes skolniecēm, ka skolā viņas savā starpā angļiski nesarunāsies un visi klāsē runās latviski.

Tādu risinājumu skolotāji ieteikuši, balstoties uz pieredzi, kas gūta, kad skolā mācījās meitenes no Ķīnas. "Mācījām meitenēm latviešu valodu, ar laiku saprotot, ka esam sākuši mācīt metodiski nepareizi - caur angļu valodu, kuru māsas nedaudz prata." Angļu valodas prasmes uztvēra klasesbiedri un ar māsām necentās runāt latviski, tikai angļiski. Tas latviešu valodas apguvi meitenēm no Ķīnas tikai traucēja.

Taču Priekuļu vidusskolas gaitēnos ikdienā dzirdamas vairākas valodas, ne tikai latviešu. Bērni sarunājas arī krieviski, jauniešiem patīk savā starpā runāt apgūtā angļu valodā.

Ar Latvijas atestātu

Latvijā Roberts Ķīsis atgriezās no pirms gada iestājās Cēsu skolas 9. klasē, viņš zināja trīs valodas. Pūsis vairākus gadus bija dzīvojis Gruzijā, mājās ar mammu runājot latviski, bet skolā un sabiedrībā krieviski vai vietējā valodā. Gadu atkal mācoties Latvijā, visvairāk jauniešiem piestrādājis pie iekavētā latviešu gramatikā. "Tiklīdz sāk saprast valodas noteikumus, var ne tikai runāt, bet arī rakstīt brīvi," saka jauniešiem. Pamatskolas beigšanas eksāmenā latviešu valodā Roberts ieguvis sešas balles. Viņš spriež, ka valoda apgūta labi, zināšanas gramatikā esot vairāk vai mazāk līdzvērtīgas tām, kādas ir citiem. Lai progresētu latviešu valodā, gadu cītīgi apmeklējis papildu stundas. "Tagad latviski brīvi varu runāt kaut 24 stundas no vietas, bet gramatikas apgūšana man deva labu pieredzi, bija arī interesanti mācīties," saka Cēsu Pilsētas vidusskolas 9. klases absolvents un piebilst: "Jo man ļoti patīk mācīties."

Labprāt uzņem reemigrantus

Lielākajā Cēsu novada skolā - Cēsu Pilsētas vidusskolā - gandrīz katrā klasē mācās bērni un pusaudži, arī jaunieši, kuru ģimenes atgriezušās uz dzīvi Latvijā.

Tikpat kā privātstundas

Jau piecus gadus pedagogi saredz, ka sācies reemigrācijas process. Ģimenes no ārzemēm atgriežas Latvijā, par dzīvesvietu izraugoties Cēsis. Vecāki, apvaicājoties pēc piemērotākās skolas, pašvaldībā uzzina, ka laba pieredze atbraucēju integrēšanā ir Cēsu Pilsētas vidusskolai.

Vidusskolas direktore Aija Sīmane, aicināta pastāstīt par papildu veikumu jaunpienācēju integrēšanā, teic, ka sākumā pats svarīgākais darbs ar skolēnu ir latviešu valodas stiprināšana. Skola piedāvā individuālas nodarbinātības. Papildu stundu latviešu valodā bijis diezgan daudz. "Esam liela skola, tāpēc mūsu rīcībā ir diezgan liels budžets. Pedagogiem, kuriem uzticam individuālu darbu ar skolēnu, varam par darba stundām samaksāt," stāsta Aija Sīmane un piebilst, ka ne jau viens cilvēks uzņemas atbildību par integrēšanu. Šai neiepažītajai pedagogijas jomai ir pievērsta īpaša uzmanība. Kāda tā ir? "Laužam ceļu, kā skolai labāk strādāt, lai reemigrantu bērni ātrāk varētu iekļauties. Katram jaunpienācējam ik nedēļu nodrošinām trīs papildu stundas. Tajās daudz ko var padarīt," par skolotāju veikumu saka direktore, papildu darbs tiek finansēts no Cēsu pašvaldības piešķirtiem līdzekļiem.

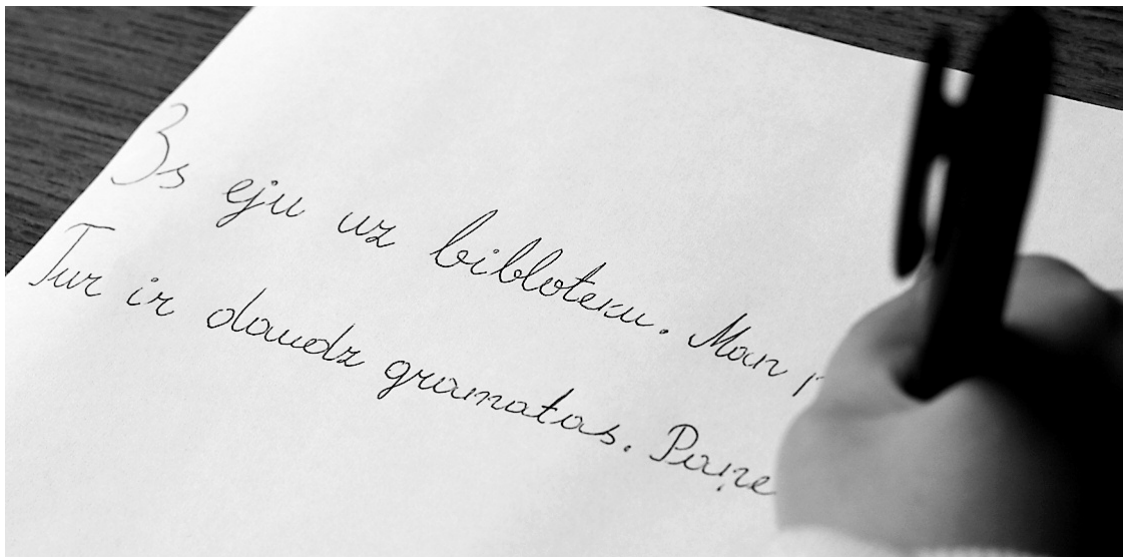
Saruna ar ģimeni

Valsts mēroga kursu, lai skolotājiem būtu paraugs, kā labāk strādāt ar citu valstu pilsoņiem vai reemigrantu bērniem, pagaidām neesot. Tādat mācīšanas metodika, saskarsmes veidošana ir pedagoga pašu ziņā. Direktore Aija Sīmane par skolas darba secību stāsta: "Runājamies ar katru ģimeni un ar katru bērnu. Mums svarīgi uzzināt, vai abi vecāki ir latvieši, cik lielā mērā vecāki gatavi sadarboties ar skolu, lai bērns ātrāk iejustos. Reizēm tikai viens no vecākiem ir latvietis, otrs neko nezina par skolu darbu pie mums. Iztaujājot ģimeni, pedagogs turpinā veidot sadarbību, skaidro vecākiem, kāds būs mācīšanās ceļš, lai bērns pilntiesīgi iekļautos skolā."

Cēsu Pilsētas vidusskolas direktore Aija Sīmane stāsta par veiksmīgu sakritību. Viņa starp skolotājiem izraudzījies talantīgu un reizē arī pieredzējušu skolotāju. Lelde Leja divus mācību gadus ārzemēs strādājusi par latviešu valodas skolotāju. Tur tā bijusi ģimeņu izvēle - bērnam sagādāt iespēju mācīties latviešu valodā, atbilstot prasmes.

Pagaidām veicas labi

"Līdz šim veicies, visi, kuras integrējam skolā, ir tieši reemigran-

■ VĒL JĀMĀCĀS.

tu bērni, visi ir latvieši. Vispirms pārbaudām zināšanas matemātikā un latviešu valodā. No tā var secināt, kurā klasē skolēns ievirzāms. Galvenais, lai viņš varētu sekot līdzi mācību darbam," skolas virzību skaidro direktore. "Likumdošana Latvijā paredz, ka skolēni jāiesaista klasē, kas tieši atbilst viņu vecumam. Ne vienmēr tas var veicināt mācību darbu. Izglītības sistēmas valstīs atšķiras, tāpēc izraugāties ienācējam klasi, kas atbilst viņa zināšanu līmenim."

Cēsu Pilsētas vidusskolā skolotāju pieredze pagaidām ir laba un darbs ar jaunpienācējiem liekas interesants. Tas nekas, ka nācies latviskajā skolā integrēt bērnu, kura vecāki gan ir latvieši, bet ģimenē, ārzemēs esot, sarunājušies tikai angļiski, un bērns ienācis Cēsu skolā bez latviešu valodas zināšanām. Zinot, kādas problēmas mūsu tautiešiem sagādāja ekonomiskā krīze, skolotāji pieļauj, ka pieaugušie kādu laiku nemaz nav domājuši, ka reiz atgriezīsies Latvijā. Aija Sīmane aizdomājas: "Reizēm katrs nezina, kur būsim, ko darīsim parīt un aizparīt. Arī reemigrantu stāsti par atgriešanās iemesliem ir tik dažādi!"

Kā palīdz skolēnu ģimenēm

Latviešu ģimeņu atgriešanās dzimtenē notiek dažādi. Vieni to izdara spontāni, otri mērķtiecīgi izlemj, ka tiešām atgriezīsies, un laikus piestrādā pie tā. Lai bērnam pārcelšanās no vienas valsts uz otru un ienākšana Latvijas skolā būtu veiksmīgāka, daļa ģimeņu bērna dēļ to rūpīgi plāno.

Cēsis ir piemēri, kad gadu iepriekš ģimene satiekas ar izraudzītās skolas pedagogiem, ieklausās latviešu valodas skolotāja ieteikumos.

Ģimene, vēl ārzemēs esot, sāk abonēt latviešu portālu *uzdevumi.lv*. Tas dod iespējas ģimenēm ar bērnu sākt strādāt, sagatavojot skolēnu Latvijas skolai. Daža ģimene arī uzmeklē skolotāju, kurš pastrādās pie bērna latviešu valodas apgūšanas.

Pakāpeniska sagatavošana bērnam ļoti palīdz. Cēsu skolās ik pa laikam ienākušas reemigrantu ģimeņu tik ļoti sagatavotas atvases, ka mācību darba turpināšana notiek harmoniski. Skolas vadība jaunpienācēju ar mierīgu sirdi ieceļ bērna vecumam atbilstošā klasē, jo zina, ka viņš varēs mācīties sekmīgi.

Sarežģījumi

Vides un reģionālās attīstības ministrijas konkurss pašvaldības rosināja iesniegt savu plānu un pretendēt uz finansējumu dažādām ar reemigrāciju saistītām aktivitātēm. Pašvaldības iesniegtie plāni saistās ar

- latviešu valodas individuālu

No aptaujas Latvijas 115 skolās

Atšķirības reemigrantu bērniem:
- zināšanu līmenis,
- sagatavotība mācībām Latvijā,
- latviešu valodas prasmes.

Skolotājiem pietrūkst:
- pārejas perioda - skolēnu zināšanas jānovērtē uzreiz,
- metodiskās palīdzības darbam ar pienākušiem bērniem.

Foto: MARTA MARTINSONE - KAŠA

mācīšanu,
- nometni reemigrantu ģimeņu bērniem,
- pieredzes apkopošanu un metodisko materiālu izstrādi skolām.

Cēsu pašvaldība konkursā startēja ar plānu izveidot bukletu par pakalpojumiem un adresēm, kur Cēsis var vērsties reemigranti, un ieceri apmeklēt un informēt latviešu ģimenes ārzemēs. □

Avots: Vidzemes plānošanas reģions

Latvijā no citām valstīm ieradusies skolēni:

2018./2019. mācību gadā 854
2017./2018. m. g. 835
2016./2017. m. g. 874
2015./2016. m. g. 664

Avots: Izglītības un zinātnes ministrija

KOMENTĀRS

Problēmas, kuras pastāv

Lai palīdzētu ģimenēm, kas vēlas atgriezties Latvijā un apmesties Vidzemē, koordinators darbu Cēsis uzņēmies **Ija Groza**. Viņa apkopojusi jautājumus, kurus uzdod reemigrantu ģimenes ar bērniem.

- Valsts sauc ģimenes ar bērniem atgriezties Latvijā. Man tagad izskatās, ka valstiski tomēr nav padomāts, lai skolu vadība un skolotāji būtu gatavi darbam, lai skolas metodiski precīzi varētu strādāt tieši ar reemigrantu bērniem. Informācijas trūkums, kur un kā skolas vecuma bērnus uzņems mācību iestādēs Latvijā, ko no vecākiem un skolēniem gaidīs un prasīs, lika man par to skatīties. Es esmu koordinatore.

Mana pieredze, sarunājoties ar ģimenēm, liecina, ka ģimenes lemj par atgriešanos ap laiku, kad bērnam jāsāk mācības 1. klasē. Lielākoties tieši tas mudina pārcelties atpakaļ uz Latviju. Vecāki saprot - jau-

nākajās klasēs būs vieglāk apgūt latviešu valodu, iestūties skolēnu vidū. Latviešu ģimenēm ārzemēs pietrūkst laikus saņemtas informācijas.

Skolām Latvijā savukārt nepietiek informācijas, kā labāk rīkoties, lai reemigrējušo ģimeņu bērniem iekļaušanās mācību iestādē būtu sekmīgāka. Pedagogiem pietrūkst informācijas par vienotām mācību prasībām un metodiku, kā jāstrādā ar bērnu, kurš vēl neprot runāt latviski, bet mācību procesā jāiesaista.

Skolotāji būtu ļoti pateicīgi, ja saņemtu darbam svarīgu informāciju. Uz to, ka valsts varētu finansēt pedagoga papildu darbu, iekļaujot mācību iestādē atbraucējus no citām valstīm, skolās vairs necer.

Lappusi sagatavojusi **MAIRITA KAŅEPE**

Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem

MAF
Mediju atbalsta fonds

Sociālā uzņēmējdarbība (SU) – arvien biežāk dzirdēts, tomēr plašāk vēl neizprasts jēdziens.

Lai gan ideja par finansiāli neatkarīgu uzņēmumu, kura darbības mērķis ir kāda sociāla labuma sniegšana, izskanējusi jau pirms gadiem četrdesmit Lielbritānijā, Eiropas valstu normatīvajos aktos šis koncepts pamazām tiek nostiprināts vien šajā tūkstošgadē, turklāt Latvija ir viena no retajām valstīm, kur sociālās uzņēmējdarbības regulējumam vēl nav pat īpašs likums. Līdz ar to mazā Latvija savā ziņā ir krietnu soli priekšā citām Eiropas valstīm, kaut sociālā uzņēmējdarbība vēl ir visai sveša. Ko tā dod un ko prasa no uzņēmēja, kurš vēlas savam darbam piešķirt pievienoto vērtību?

Uzņēmums nav peļņai

“Sociālajam uzņēmējam nākas būt kaut kam starp Ričardu Brensonu (konglomerāta “Virgin Group” dibinātājs un pasaulē atzīts biznesa domāšanas guru) un Māti Terēzi,” ironiski, taču ļoti precīzi mūsupusē vēl isti neiepazīto jomu raksturo Latvijas Sociālās uzņēmējdarbības asociācijas (LSUA) pārstāve Anda Briede. Tā ir uzņēmējdarbība, kuras mērķis nav peļņas gūšana, bet gan iesaiste kādās sociālās problēmas risināšanā. Tomēr apņēmība dot savu artavu sociālo risku šķetināšanā neatbrīvo no cīņas par galdu tirgus laukumā.

Sociālās uzņēmējdarbības tēmai veltītajā seminārā Cēsis vairāk bija to, kas gatavi dalīties pieredzē, ne potenciālie jaunpieņacēji, taču tieši krāšņajos pieredzes stāstos top skaidrs, cik plašas ir iespējas izvēlēties aicinājumam piemēroto darbības virzienu.

Ko dara sociālais uzņēmums

Izprotot sociālā uzņēmuma būtību – SIA, kas ar saimniecisko darbību rada labvēlīgu sociālo ietekmi, – top skaidrs, cik plašas ir iespējas šajā formulējumā “iestādīt” savus sapņus un aicinājumu. Tomēr jāsaprot, ka primārajai jābūt sociālās misijas apziņai, regulējums statusa iegūšanai un darbībai apliecina valsts atbalstu šādiem “misionāriem” ar dažām privilēģijām un atvieglojumiem, taču ir pietiekami stingrs, lai neļautu šo nišu personīgās peļņas nolūkos izmantot.

Viszināmākā no darbības jomām ir sociālās atstumtības riska grupu nodarbinātība, piemēram, ieslodzīto personu nodarbināšana, algota darba vai darbošanās vietas un viņu radīto produktu pārdošanas iespējas nodrošināšana cilvēkiem ar invaliditāti. Arī seniori, jaunās māmiņas un vēl citas potenciālās mērķa grupas ir pakļautas sociālās atstumtības riskam, arī šie cilvēki var būt nodarbināti sociālajā uzņēmumā. Likums paredz, ka vismaz pusei darbinieku

Starp labdarību un biznesu

jābūt no izvēlētas mērķa grupas. Šajā darbības nišā ļoti pozitīvs un spilgts veiksmes stāsts ir Siguldā esošais uzņēmums “Visi var”, kas ir kā biedrības “Cerību spāmi” atvase un kur gan cilvēki ar invaliditāti, gan jaunās māmiņas, gan pirmspensijas ļaudis var apgūt kādu prasmi un piedalīties dažādu preču ražošanā.

Uzlabot dzīves kvalitāti kādai no sociālās atstumtības riska grupām uzņēmums arī var, sniedzot noteiktus pakalpojumus tieši šo grupu pārstāvjiem. Piedāvājumā var būt mācību, pasākumu, ekskursiju rīkošana noteiktajām mērķa grupām, palīdzība ikdienas jautājumos, atbalsts sadzīviskās situācijās, piemēram, nodrošināt bērnu ar kustību traucējumiem bezmaksas pieskatīšanu, lai vecāki kaut reizi mēnesī varētu atpūsties. Brīvai un radošai interpretācijai atliek trešā būtiskā mērķa grupa – citi sociālie mērķi, bet tad tos jāprot skaidri pamatot un izpildīt vismaz 50% no pašu definētajiem sociālās ietekmes rādītājiem.

No Cēsu apkaimei tuvākajiem piemēriem radošs un, ja tā var attiecināt, – starpdisciplinārs – piemērs ir Līgatnē veiksmīgi nostiprinājusies pasākumu vieta “Zeit”. Daudzfunkcionālā kompleksa radītājs Mārgers Zeitmanis stāsta, ka projekts radies no vēlmes izveidot “vietu visiem un visam”. Tas piepildījies – līdztekus veiksmīgai uzņēmējdarbībai, kur ienākumi gūti no Tīkla parka, kafejnīcas, pasākumu vietas un nu arī viesnīcas darbības, “Zeit” ikdiena ir piesātināta ar sociālā labuma un iekļaujošo garu. Regulāri iknedēļas bezmaksas koncerti, kurus iecienījuši vietējie seniori, mājās neatstājot pat četrkājainos draugus, “Zeit” ir arī nometņu un nodarbinātību vieta cilvēkiem ar kustību traucējumiem. Bet Līgatnes novada bērniem bez maksas divas reizes gadā pieejams Tīklu parks. Bezmaksas iespēju šajā atrakcijā var izmantot arī Zvannieku mājas bērni un citi no sociālās atstumtības riska grupām.

Soli pa solim līdz statusam

Ieskatoties nesenā pagātnē, 2015.gadā tika sākts projekts “Atbalsts sociālajai uzņēmējdarbībai”, kur pēc noteiktu prasību izpildes kā dalībnieki tika uzņemti un finansējums apstiprināts dažādām organizācijām ar pamatotu sociālo ieguldījumu – gan sabiedrībā ar ierobežotu atbildību (SIA), gan arī biedrībām, nodibinājumiem. Taču vēlāk Saeima pieņēma Sociālā uzņēmuma likumu, kas stājās spēkā 2018.gada 1.aprīlī. Ja vēlas izmantot kādu no sociālo uzņēmumu (SU) privilēģijām,

piemēram, pieteikties atbalstam finanšu attīstības institūcijā ALTUM vai arī atkārtoti projektā “Atbalsts sociālajai uzņēmējdarbībai”, tagad to var tikai SIA, kas turklāt atbilst pieciem likumā noteiktajiem kritērijiem.

Uz statusu var pretendēt gan jaundibināts, gan jau esošas SIA. Sākot ceļu uz statusu, nopietni jāizvērtē prasība uz šāda uzņēmuma ienākumu tālāko virzību – peļņa nekad netiks sadalīta starp dalībniekiem, bet gan ieguldīta statūtos noteikto mērķu sasniegšanai. Uzņēmumā jābūt vismaz vienam algotam darbiniekam un tā izpildinstitūcijā vai pārraudzības institūcijā jābūt iesaistītam sociālā uzņēmuma mērķa grupas pārstāvim. Ja šim uzņēmumam izveidota konsultatīvā institūcija, tad tajā var būt iesaistīts statūtos minētās mērķa grupas, to pārstāvošas biedrības vai nodibinājuma pārstāvis, vai arī – konkrētās jomas eksperts.

Var arī bez statusa

Kad statuss iegūts, tas ik gadu atkārtoti jāapliecina Labklājības ministrijā. Katru reizi jānosauca uzņēmuma nākamā gada sociālie uzdevumi – izmērāmi lielumi, piemēram, nodarbināt piecas mērķa grupas personas vai sarīkot sešas izglītojošas lekcijas par ikdienas paradumu ietekmi uz vides piesārņojumu. Nākamajā tikšanās reizē par paveikto jāatskaitās, kā arī atkal jādefinē jauni mērķi.

Sociālās uzņēmējdarbības vēstniece Cēsu apkaimē Anda Briede “Druvai” paskaidroja – statusa iegūšana nav obligāta visiem uzņēmumiem, kuru vadmotīvs ir sociālā problemātika, taču tas sniedz priekšrocības. Taču ir uzņēmumi, kuri darbojas ar sociālu ievirzi, tomēr statusu nevēlas, visticamāk, formalitāšu dēļ. “Arī asociācijā darbojas uzņēmumi, kuri nav pieteikušies statusam vai pieteikuma izskatīšanas laikā to atsaukuši,” pastāstīja asociācijas pārstāve, norādot, ka organizācijā patlaban ir vairāk nekā 120 biedru, teju divkārt vairāk nekā oficiālo statusu ieguvušie. Arī A. Briede ar savu uzņēmumu “Bērnu centru KĀ MĀJĀS” piedalījies minētajā atbalsta projektā, taču, apzinoties uzņēmuma resursus, pagaidām uz statusu nolēmusi nepretendēt, lai arī ir pārliecināta, ka uzņēmums joprojām pilda izvīzītos sociālos mērķus – nodrošina iekļaujošas izglītojošas nodarbinātības un arī atbalstu jaunajām māmiņām.

Secinājums viens – kam lielais aicinājums sirdī iesakņojies, atradīs veidu to piepildīt jebkā, tomēr arī valsts lēnām spērusi savu soli pretim sociālajam uzņēmējam. □

UZZIŅAI

Sociālais uzņēmums ir sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kurai piešķirts sociālā uzņēmuma statuss un kura veic labvēlīgu sociālo ietekmi. Latvijā patlaban ir reģistrēti 74 sociālie uzņēmumi.

■ “BĒRNU CENTRS KĀ MĀJĀS”. Viens no sniegtajiem pakalpojumiem ir mazuļu pieskatīšana – gan sociāls ieguldījums, gan uzņēmuma finansiāls atspaidis.

Sociālo uzņēmumu priekšrocības:

- ✓ ar ienākuma nodokli apliekamajā bāzē neietver vairākus uzdevumus, kas nav saistīti ar saimniecisko darbību, taču saistīti ar statūtos noteiktajiem sociālā uzņēmuma mērķiem;
- ✓ pašvaldības ir tiesīgas piešķirt nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumus;
- ✓ publiska persona bez atlīdzības īpašumā vai lietošanā var nodot kustamo mantu;
- ✓ tiesības piesaistīt brīvprātīgos darbiniekus, kuras nav saistītas ar uzņēmuma pārvaldi vai grāmatvedību, kā arī uzņēmuma pamat-

funkcijām;

✓ iespēja piedalīties ALTUM sociālās uzņēmējdarbības finanšu atbalsta programmā;

✓ pašvaldības var paredzēt priekšrocības grantu konkursos,

✓ privilēģētā līguma iespējas publisko personu rīkotajos iepirkumos saistībā ar sociālajiem, veselības, kultūras pakalpojumiem.

Vienlaikus iespējams izmantot arī citus uzņēmējdarbībai radītos atbalsta instrumentus, tostarp Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras biznesa inkubatorus, valsts aizdevuma programmas, uzņēmējdarbības grantu konkursus.

Vidzemē darbojas seši sociālie uzņēmumi, kuri ieguvuši oficiālu statusu:

SIA “Vigobot” (Cēsis) – ar jaunāko tehnoloģiju palīdzību veicina insul-ta pārcietušo cilvēku atlabšanu un reintegrāciju sabiedriskajā dzīvē.

SIA “Jaunā skola” (Cēsis) – veicina izglītības un pilsoniskās sabiedrības attīstību, alternatīvu izglītības metožu, aktivitāšu un pakalpojumu izveidi, atbalsts vietējās sabiedrības izglītošanā.

SIA “Sociālo pakalpojumu portāls” (Cēsis) – izveidoja un uztur tīmekļa platformu www.paliekpari.lv, kur var reģistrēt majsaimniecībā neizmantotās lietas un citi bez maksas var tās iegūt. Vietne gatavo informatīvus materiālus sabiedrības izglītošanai par pirkšanas kultūras negatīvo ietekmi un atkritumu samazināšanas iespējām.

SIA “Izglītības un attīstības centrs Universum” (Valmiera) – nodrošina pirmsskolas un sākumskolas izglītību.

SIA “Mans peldkostīms” (Valmiera) – jauna individualizēta apģērba šūšana no otrreizējiem materiāliem.

SIA “Eldida” (Ērgļu novads) – auto remontdarbnīca piedāvā prakses iespējas bērnam jauniešiem, kā arī ir mērķis nodarbināt sociālās atstumtības riskam pakļautos jauniešus. Papildus uzņēmums apņēmis sniegt ieguldījumu pilsētas/novada infrastruktūras uzlabošanā.

Lappusi sagatavoja LĪGA SALNĪTE

Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem

MAF
Mediju atbalsta fonds

Pieejams finanšu institūcijas ALTUM atbalsts, līdzfinansējumu piešķir:

✓ mērķa grupas nodarbināto atalgojumam,

✓ ilgtermiņa ieguldījumiem (kāds

īpašs aprīkojums, kas nepieciešams sociālā mērķa izpildei, bet ne remonta un iebūvētas tehnikas),

✓ mācībām, konsultācijām.

Grants var būt 90% no attiecināmajām izmaksām. Saņemot atbalstu nodarbināto atalgojumam, jāņem vērā, ka SU jāapņemas pēc projekta istenošanas ilgtermiņā

nodrošināt darbiniekiem tādu pašu atalgojumu, kāds tas bija projekta laikā.

No 129 pieteikumiem, ko sociālie uzņēmumi iesnieguši ALTUM, apstiprināti 59 granti, kopsumma izsniegta 2,1 miljons eiro, no tiem 440 tūkstoši Vidzemē. Vidējā granta vērtība bijusi 65 tūkstoši eiro.